

U C H W A Ł A Nr IV/19/15

Rady Gminy Dźwierzuty

z dnia 06 lutego 2015 r.

w sprawie uchwalenia gminnego programu przeciwdziałania narkomanii na terenie Gminy Dźwierzuty na 2015 rok

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym /tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm. / oraz art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r. 179, poz.124 z późn. zm.) Rada Gminy Dźwierzuty uchwala, co następuje:

§ 1.

Uchwala się gminny program przeciwdziałania narkomanii na terenie gminy Dźwierzuty na 2015 rok, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Dźwierzuty.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i obowiązuje od 01 stycznia 2015 roku oraz podlega ogłoszeniu.

Przewodniczący Rady Gminy

Arkadiusz Aleksander Nosek

Załącznik nr 1

do Uchwały nr IV/19/15

Rady Gminy Dźwierzuty

z dnia 06 lutego 2015 r.

GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII NA ROK 2015 NA TERENIE GMINY DŹWIERZUTY

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii na rok 2015 stanowi uszczegółowienie działań realizowanych przez Gminę Dźwierzuty w oparciu o Ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r. 179, poz.124 z późn. zm.)

WSTĘP

Problem narkomanii to problem społeczny dotyczący wszystkich środowisk, często związany jest z innym uzależnieniem w tym przede wszystkim alkoholizmem. W ostatnich latach znacznie wzrosło wśród młodzieży zainteresowanie wszelkimi środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi i innymi środkami ogólnie nazywanymi narkotykami. Mając świadomość istniejących zagrożeń, należy podjąć wszelkie działania, zwłaszcza profilaktyczne, zmierzające do ograniczenia rozpowszechniania narkotyków. Najskuteczniej problemy społeczne są rozwiązywane na szczeblu lokalnym, gdzie działające instytucje czy organizacje są w stanie trafnie określić charakter istniejącego problemu, jego skalę oraz podjąć adekwatne środki zaradcze. Narkomania nie jest zjawiskiem jednorodnym. Jest problemem zdrowotnym, ponieważ niesie za sobą poważne ryzyko dla zdrowia publicznego, szczególnie w kontekście chorób infekcyjnych tj. HIV, żółtaczka, choroby weneryczne. Stanowi również problem prawny czy kulturowy. Jednak narkomania to przede wszystkim kwestia społeczna. Przyjmowanie substancji psychoaktywnych może doprowadzić do uzależnienia, które powoduje wykluczenie społeczne, przyczynia się do przestępczości, bezrobocia, bezdomności, prostytucji i ubóstwa. Narkomania to choroba, która dotyka wszystkie grupy społeczne, niezależnie od wieku, wykształcenia czy też statusu materialnego. Zjawisko używania narkotyków ma z reguły także określone negatywne konsekwencje dla najbliższego otoczenia oraz zakłóca prawidłowe funkcjonowanie całego społeczeństwa, prowadząc do szeregu szkód i kosztów. Dlatego też stosowanie narkotyków nie może być kwestią, która jest obojętna społecznie.

Narkomania to nadużywanie środków psychoaktywnych, czyli narkotyków, do których zalicza się naturalne czy syntetyczne substancje oddziałujące na ośrodkowy układ nerwowy, powoduje m.in. zmiany świadomości, percepcji czy nastroju. Zjawisko narkomanii ma charakter procesu, czyli postępuje, ewoluuje i odznacza się zróżnicowaną dynamiką. Narkomania to nie tylko subkultura, ale również moda narkotykowa, która przebiega zgodnie z zachodzącymi w niej trendami. Młodzi ludzie swobodnie dokonują wyborów między dostępnymi używkami czyli alkoholem, narkotykami czy nikotyną. Moda na zażywanie narkotyków wzrasta. Powszechność narkotyków była głównie problemem miast, natomiast obecnie sięga terenów wiejskich. Substancje psychoaktywne mogą być dostępne w szkołach, na imprezach, dyskotekach oraz środowisku rówieśniczym. Istotne jest aby zapobiegać zjawisku narkomanii poprzez uświadamianie, jakie ryzyko niesie za sobą sięganie po narkotyki. Odpowiednio do stopnia ryzyka profilaktyka powinna być prowadzona na trzech poziomach tj.

1. Profilaktyka pierwszorzędowa, która jest adresowana do grupy niskiego ryzyka, są to działania prewencyjne, obejmujące szerokie i nie zdiagnozowane populacje poprzez promocję zdrowego stylu życia oraz opóźnienie wieku inicjacji.
2. Profilaktyka drugorzędowa, która jest adresowana do grupy podwyższonego ryzyka, celem jest ograniczanie głębokości i czasu trwania dysfunkcji, umożliwienie wycofania się z zachowań ryzykownych.
3. Profilaktyka trzeciorzędowa, która jest adresowana do grupy wysokiego ryzyka, czyli przeciwdziałanie pogłębiania się procesu chorobowego, umożliwienie powrotu do normalnego życia w społeczeństwie.

Przeciwdziałanie narkomanii realizuje się poprzez odpowiednie kształtowanie polityki społecznej, gospodarczej, oświatowo – wychowawczej i zdrowotnej, a w szczególności poprzez :

1. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii (art. 19 pkt. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii),
2. Zwiększanie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i zagrożonych uzależnieniem,

3. Udzielenie rodzinom, w której występują problemy narkomanii pomocy psychologicznej i prawnej,
4. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo-rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dzieci uczestniczących w programach opiekuńczo - wychowawczych i socjoterapeutycznych,
5. Wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych służących rozwiązywaniu narkomanii,
6. Udzielanie pomocy społecznej osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętych ubóstwem i wykluczeniem społecznym oraz integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego.

DIAGNOZA ZJAWISKA NARKOMANII

Diagnozę dotyczącą zjawiska narkomanii wśród młodzieży w celu opracowania Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na rok 2015 oparto na badaniach ankietowych przeprowadzonych w miesiącu grudniu 2014 r. wśród uczniów Publicznego Gimnazjum w Dźwierzutach, Zespołu Szkolno - Przedszkolnego w Dźwierzutach, Zespołu Szkolno - Przedszkolnego w Orzynach, Szkoły Podstawowej w Rumach, Szkoły Podstawowej w Linowie oraz Szkoły Podstawowej w Kałużynie. W przeprowadzonym badaniu wzięli udział uczniowie klas czwartych, piątych i szóstych ze szkół podstawowych oraz uczniowie klas drugich gimnazjum. Łącznie zebrano 180 kwestionariuszy. Dzięki przeprowadzeniu badania w dwóch kohortach możliwa była analiza porównawcza badanych zjawisk, w trudnym okresie życiowym związanych z okresem dojrzewania i przejścia do nowej rzeczywistości szkolnej. Badania dotyczyły opinii dzieci i młodzieży na temat zachowań ryzykownych. Głównym celem badania jest diagnoza występowania zjawiska używania substancji psychoaktywnych wśród dzieci i młodzieży szkół podstawowych i gimnazjalnych.

Tabela nr 1

Udział w badaniach ankietowych

Szkoła	Klasa	Liczba badanych
Publiczne Gimnazjum w Dźwierzutach	kl. II	64
Zespół Szkolno - Przedszkolny w Dźwierzutach	kl. IV - VI	57
Zespół Szkolno - Przedszkolny w Orzynach	kl. IV - VI	15
Szkoła Podstawowa w Linowie	kl. IV - VI	15
Szkoła Podstawowa w Rumach	kl. IV - VI	15
Szkoła Podstawowa w Kałużynie	kl. IV - VI	14

W szkołach podstawowych w badaniach wzięło udział 116 uczniów. Z przeprowadzonych badań ankietowych wśród uczniów szkół podstawowych wynika, że uczniowie mają sporadyczny kontakt z narkotykami. Wszyscy respondenci zgodnie uważają, że problem związany z narkotykami osobiście ich nie dotyczy. Najczęściej używanym środkiem odurzającym wśród uczniów szkół podstawowych są papierosy. Na pytanie jak często palą papierosy większość respondentów twierdzi, iż pali okazjonalnie, odpowiadając na to pytanie: spróbowałem tylko raz (14 ankietowanych), natomiast 2 - 3 razy paliło 3 respondentów, z kolei wielokrotnie 2 respondentów. Nikt z ankietowanych na w/w pytanie nie odpowiedział codziennie. Badani uczniowie papierosy otrzymują od kolegi lub rodzeństwa oraz kupują z kieszonkowego. Respondenci zapytani, czy w ich miejscowości łatwo o dostęp do narkotyków w większości odpowiadają przecząco (62 ankietowanych). Na to samo pytanie 40 ankietowanych odpowiada: trudno powiedzieć. W sposób twierdzący odpowiada zaledwie 4 respondentów. Badani uczniowie w zdecydowanej większości nie wiedzą gdzie potencjalnie mogliby kupić narkotyki. Jednak spora część badanych jest w stanie wskazać miejsca dostępu do narkotyków. W skali lokalnej 34 % (39 ankietowanych) twierdzi, że z narkotykami można zetknąć się w dyskotecce, 6% (7 ankietowanych) wskazało szkołę,

natomiast 2,5 % (4 ankietowanych) uważa, że z narkotykami można zetknąć się na wakacjach. Uczniowie wskazują również takie miejsca jak park i plac zabaw. Spośród badanych uczniów szkół podstawowych dwóm osobom zaproponowano używanie narkotyków, z kolei 15 osobom zaproponowano zapalenie papierosa. Uczniowie szkół podstawowych w większości uważają, że ich rówieśnicy nie zażywają narkotyków (50 ankietowanych), z kolei 6 osób twierdzi, że ich koledzy i koleżanki zażywają narkotyki. Natomiast 60 przebadanych osób nic nie wie na ten temat. Uczniowie twierdzą, że do zażywania narkotyków głównie skłaniają problemy i kłopoty w życiu osobistym (15 respondentów) jak również to, że koledzy je zażywają (9 respondentów) oraz chęć zaimponowania innym (7 respondentów). Wskazują także na takie czynniki jak: chęć poprawy sobie samopoczucia, moda na taki styl życia, reakcja na nudę i samotność, a także objaw buntu przeciwko dorosłym. Zapytano również respondentów z jakimi skutkami odmowy zażywania środków odurzających spotkali się. Na to pytanie 14 osób odpowiedziało, że jest to wyśmiewanie, 7 osób wskazało groźby, 5 osób próby zmuszania do używania. Badani uczniowie szkół podstawowych w przypadku usiłowania do namowy lub zmuszenia do zażywania narkotyków lub palenia papierosów najczęściej o pomoc poprosiliby rodziców (95 ankietowanych), dyrektora szkoły (32 ankietowanych), pedagoga (31 ankietowanych), wychowawcę lub innego nauczyciela (22 ankietowanych), kolegę lub koleżankę (10 ankietowanych), innych członków rodziny (10 ankietowanych). Tylko jedna osoba udałaby się z prośbą o pomoc do policji. Odpowiedzi na zadane pytanie jest więcej niż ankietowanych, gdyż część uczniów udałaby się z prośbą o pomoc do kilku osób. W porównaniu do uczniów szkół podstawowych w grupie gimnazjalistów zjawisko narkomanii jest dość powszechne. W badaniach wzięło udział 64 osoby w wieku od 14 - 17 lat. Najczęściej używanym środkiem odurzającym wśród uczniów gimnazjum są papierosy (29 ankietowanych - 45,3 %). Spośród badanych 3 osoby przyznały się do zażywania narkotyków. Na pytanie jak często palą papierosy większość respondentów twierdzi, iż pali okazjonalnie, odpowiadając na to pytanie: spróbowałem tylko raz (15 ankietowanych). 2 - 3 razy paliło 5 respondentów, natomiast wielokrotnie 7 respondentów. 12,5 % ankietowanych przyznało, iż pali papierosy codziennie. Badając młodzież gimnazjalną skupiono się także na pomiarze natężenia zjawiska używania substancji psychoaktywnych oraz problemie dostępności tych substancji wśród badanej młodzieży. Większość badanych papierosy otrzymują od kolegi (18 ankietowanych) lub kupuje z kieszonkowego (10 ankietowanych). Część respondentów przyznaje, iż papierosy bierze od rodziców lub rodzeństwa. Uczniowie gimnazjum twierdzą, iż narkotyki otrzymują od koleżanki lub kolegi, wskazują również dilerów. Badani uczniowie na pytanie czy w twojej miejscowości łatwo o dostęp do narkotyków w większości przypadków odpowiadają przecząco 46,9 % (30 ankietowanych), 11 respondentów twierdzi, że w ich miejscowości łatwo zdobyć narkotyki, z kolei 23 osoby na to pytanie odpowiedziały trudno powiedzieć. Ponad 1/3 badanych gimnazjalistów nie wie gdzie potencjalnie mogliby kupić narkotyki (39% - 23 ankietowanych). Jednak spora część badanych jest w stanie wskazać miejsca dostępu do narkotyków. Wśród badanych uczniów gimnazjum 45,3% (29 ankietowanych) twierdzi, że z narkotykami można zetknąć się w dyskotecce, 18,7 % (12 ankietowanych) wskazało wakacje natomiast 10,9 % (7 ankietowanych) uważa, że z narkotykami najprościej zetknąć się w szkole. Uczniowie wskazują również takie miejsca jak park i podwórko. W gronie przebadanych gimnazjalistów 13 osobom zaproponowano używanie narkotyków, z kolei aż 29 osobom zaproponowano zapalenie papierosa. Większość uczniów gimnazjum nie wie czy ich koledzy i koleżanki zażywają narkotyki (26 ankietowanych - 40,6 %). Natomiast 13 respondentów (20,3%) jest przekonanych, że ich rówieśnicy nie zażywają narkotyków. Z kolei aż 39,1 % gimnazjalistów twierdzi, że ich koledzy i koleżanki zażywają narkotyki. Uczniowie twierdzą, że do zażywania narkotyków głównie skłaniają problemy i kłopoty w życiu osobistym (18 respondentów), chęć zaimponowania innym (16 respondentów), chęć poprawy sobie samopoczucia (16 respondentów) oraz to, że koledzy je zażywają (16 respondentów). Wskazują także na modę na taki styl życia (9 respondentów), reakcję na nudę i samotność (8 ankietowanych) oraz objaw buntu przeciwko dorosłym (4 ankietowanych). Uczniowie zapytani o spotykane skutki odmowy zażywania narkotyków i innych środków odurzających najczęściej udzielali odpowiedzi wyśmiewanie (17 respondentów), wskazywali również na takie skutki jak groźby, próby zmuszania do zażywania, znęcanie się. 43 uczniów uważa, że ten problem ich nie dotyczy. Badani gimnazjaliści w przypadku usiłowania do namowy lub zmuszenia do zażywania narkotyków lub palenia papierosów najczęściej o pomoc poprosiliby rodziców (34 ankietowanych), innych członków rodziny (14 ankietowanych), pedagoga (14 ankietowanych), wychowawcę lub innego nauczyciela (11 ankietowanych) oraz kolegę/koleżankę (10 ankietowanych). Gimnazjaliści poprosiliby również o pomoc dyrektora szkoły (7 ankietowanych) i policję (2 ankietowanych). 7 osób spośród ankietowanych zadeklarowało, że nie zwróciłoby się o pomoc do nikogo argumentując, iż sami poradziłoby sobie z problemem. Odpowiedzi na zadane pytanie jest więcej niż ankietowanych, gdyż część uczniów udałaby się z prośbą o pomoc do kilku osób. Oprócz zastanowienia się nad

skalą tego problemu zapytano się także o weryfikację przekonań i wiedzy o szkodliwości substancji psychoaktywnych. Badani uczniowie Publicznego Gimnazjum w Dźwierzutach mają świadomość, że uzależnienie papierosów, narkotyków i innych środków odurzających jest szkodliwe dla zdrowia (59 ankietowanych – 92 %). Uzyskane odpowiedzi pozwoliły określić poziom wiedzy uczniów o występujących w ich środowisku rówieśniczym zagrożeniach związanych z uzależnieniem od narkotyków. Podsumowując rozważania na temat związany z paleniem przez młodzież papierosów, oraz zażywaniem narkotyków należy stwierdzić, że papierosy nadal stanowią problem, który jest kumulowany przez narkotyki. Badani uczniowie najczęściej sięgają po papierosa w okresie przejściowym ze szkoły podstawowej do gimnazjum. Podobnie jest z sięganiem po narkotyki. Warto podkreślić, że badani uczniowie zazwyczaj są motywowani przez swoich kolegów lub koleżanki. Dotyczy to wszystkich sfer, zarówno palenia papierosów, jak również zażywania narkotyków. Z przeprowadzonych badań wśród gimnazjalistów wynika, że młodzi ludzie częściej wskazują, że „ktoś coś robi” niż sami się przyznają do tego, że np. palą papierosy lub zażywają narkotyki. Poza tym warto zastanowić się nad problemem dostępności papierosów i narkotyków przez badaną młodzież. Zgodnie z deklaracjami badani nie mają dużych problemów ze zdobyciem papierosów czy też narkotyków, mimo tego, że sprzedaż papierosów osobom do 18 roku życia jest w Polsce zabroniona. Odnosząc się do zagadnienia skutków jakie może wywołać uzależnienie od papierosów, narkotyków bądź też innych środków odurzających należy jednocześnie dołożyć wszelkich starań w celu edukacji młodzieży o negatywnych skutkach palenia papierosów i zażywania narkotyków z jednoczesnym edukowaniem osób dorosłych, które mogą być gwarantem przestrzegania prawa. Edukowanie to mogłoby się odbywać zarówno w postaci otwartych wykładów, spotkań z młodzieżą, ale też poprzez opracowanie kampanii społecznych mających na celu, nie tyle edukację w zakresie profilaktyki ale, co wydaje się być ważniejsze, uwrażliwienie opinii publicznej na fakt, że problemy związane z paleniem papierosów i zażywaniem narkotyków nie zniknęły z życia młodego człowieka, a są nieodłącznym elementem procesu dorastania przynajmniej dla części z nich.

Wnioski wynikające z przeprowadzonych badań:

Dzięki badaniom uzyskano informację o najczęściej stosowanych przez uczniów używkach. Stwierdzono, że młodzież sięga po nie w związku z problemami i kłopotami w życiu osobistym, chęcią zaimponowania innym, chęcią poprawy samopoczucia, a także to, że koledzy zażywają. Często inspiracją do sięgania po używki jest środowisko rówieśnicze. Badania wskazały również, że wśród dzieci i młodzieży są osoby, które potrafią preferować zdrowy styl życia, mają świadomość, że uzależnienia szkodzą zdrowiu i nie boją się odmawiać w sytuacjach zagrożenia., a także wiedzą do kogo zwrócić się z prośbą o pomoc w przypadku zmuszania lub namawiania do zażywania środków odurzających.

Z przeprowadzonych badań wynika, że:

- istnieje niebezpieczeństwo próbowania narkotyków i papierosów przez młodzież,
- istnieje ryzyko namowy ze strony innych na użycie środków odurzających,
- miejsca szczególnej dostępności narkotyków to szkoła, dyskoteka, (środowisko rówieśnicze),
- szeroki wachlarz narastających problemów związanych ze stosowaniem narkotyków doświadczanych przez młodzież tj. wyśmiewanie i groźby ze strony innych, a także problemy i kłopoty w życiu osobistym,

CELE PROGRAMU

1. Kreowanie lokalnej polityki przeciwdziałania narkomanii służącej zwiększeniu aktualnych i zapobieganiu nowych problemów narkomanii,
2. Zwiększenie dostępności i skuteczności pomocy terapeutycznej dla osób uzależnionych i członków ich rodzin, przeciwdziałanie przemocy domowej,
3. Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii pomocy prawnej,
4. Zmniejszenie degradacji zdrowotnej, społecznej i ekonomicznej osób oraz rodzin ponoszących skutki nadużywania narkotyków,
5. Tworzenie warunków do przeprowadzenia zadań z zakresu profilaktyki skierowanej głównie do dzieci i młodzieży,
6. Prowadzenie szerokiej profilaktyki wśród rodziców,

7. Działalność wychowawcza i informacyjna w zakresie rozwiązywania problemów związanych z narkomanią,
8. Zwiększanie efektywności działań profilaktycznych prowadzonych w szkołach i placówkach systemu oświaty, ośrodku kultury, parafii, sołectwach,
9. Ograniczenie ryzykownych zachowań dzieci i młodzieży związanych z używaniem narkotyków i innych środków psychoaktywnych,
10. Ograniczenie szkód zdrowotnych spowodowanych używaniem środków psychoaktywnych,
11. Działalność wychowawcza i informacyjna w zakresie rozwiązywania problemów związanych z narkomanią.

ZADANIA Z ZAKRESU GMINNEGO PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII

1. Zwiększenie liczby osób zajmujących się realizowaniem działań profilaktycznych.
 1. Prowadzenie szkoleń podnoszących kwalifikacje zawodowe dla osób realizujących zadania profilaktyczne obejmujące problematykę narkomanii, a w szczególności dla pracowników szkół, placówek oświatowych, pomocy społecznej, policji i innych grup podejmujących działania profilaktyczne,
 2. Zwiększenie liczby kompetentnych realizatorów programów profilaktycznych,
 3. Kursy i szkolenia dla przedstawicieli samorządu lokalnego oraz pracowników samorządowych zajmujących się problemami narkomanii.
1. Rozwijanie i popieranie działalności informacyjnej, edukacyjnej zapobiegawczej, szkoleniowej i prawnej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, a w szczególności dzieci i młodzieży. Poradnictwo i organizacja pomocy społecznej.
 1. Podniesienie wiedzy społeczeństwa z zakresu narkomanii. Zwiększenie zaangażowania społeczności lokalnej w zapobieganiu narkomanii - wsparcie działalności organizacji pozarządowych i osób fizycznych,
 2. Podniesienie poziomu wiedzy rodziców na temat zapobiegania narkomanii, postaw rodzicielskich - współpraca z placówkami oświatowymi,
 3. Udzielanie rodzinom z problemami narkomanii pomocy psychologicznej, prawnej, informacyjnej,
 4. Szerzenie informacji na temat problemu narkomanii za pomocą ulotek, wykorzystanie strony internetowej Gminy oraz współpraca z instytucjami zajmującymi się problematyką,
 5. Prowadzenie świetlic profilaktycznych i socjoterapeutycznych,
 6. Wspomaganie prowadzenia zajęć sportowo - rekreacyjnych dla dzieci i młodzieży,
 7. Prowadzenie konkursów na temat używania substancji psychoaktywnych,
 8. Pogłębianie wiedzy na temat środków psychoaktywnych,
 9. Prowadzenie grup wsparcia, zajęć terapeutycznych dla osób uzależnionych i eksperymentujących ze środkami psychotropowymi i ich rodzin,
 10. Prowadzenie Punktu Konsultacyjnego, zajmującego się informacją, pomocą prawną oraz pierwszą interwencją w problemach narkotykowych,
 11. Umożliwienie dzieciom i młodzieży twórczego, pozytywnego zagospodarowania czasu wolnego poprzez rozwój zainteresowań pod kierunkiem instruktorów i wychowawców poprzez organizowanie zajęć pozalekcyjnych i imprez profilaktycznych,
 12. Wspieranie działalności kulturowej i sportowej prowadzonej w połączeniu z profilaktyką uzależnień,
 13. Realizacja programów profilaktycznych promujących zdrowy styl życia na terenie szkół i innych placówek opiekuńczo - wychowawczych pracujących na rzecz dzieci i młodzieży.

Realizatorzy i partnerzy w realizacji Programu Zapobiegania Narkomanii:

UCHWAŁY RADY GMINY 2014-2018

1. Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
2. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej,
3. Punkt Konsultacyjno - Informacyjny przy UG w Dźwierzutach,
4. Placówki oświatowe,
5. Służba zdrowia,
6. Gminny Ośrodek Kultury,
7. Biblioteki (publiczna i szkolne)
8. Parafie (Targowo, Dźwierzuty)
9. Grupy w ramach zajęć profilaktycznych z elementami socjoterapii,
10. Komenda Powiatowa Policji w Szczytnie,
11. Urząd Gminy w Dźwierzutach,
12. Organizacje pozarządowe.

Spodziewane efekty:

- Zwiększenie świadomości społecznej nt. środków odurzających i psychoaktywnych,
- Promocja zdrowego stylu życia, wolnego od używek,
- Przygotowanie nauczycieli i pedagogów do prowadzenie programów profilaktycznych,
- Zmniejszenie ryzyka związanego z używaniem środków odurzających,
- Diagnoza problemów z związanych ze zjawiskiem narkomanii,
- Ograniczenie dostępności środków odurzających,
- Podniesienie wiedzy dzieci i młodzieży na temat uzależnień oraz korzystania z profesjonalnych ofert profilaktyki,
- Zwiększenie możliwości korzystania z profesjonalnych form pomocy dla osób uzależnionych.

ZASADY FINANSOWANIA ORAZ SPOSÓB REALIZACJI PROGRAMU

Program może ulec modyfikacji w trakcie jego realizacji ze względu na zmianę potrzeb społecznych wynikających z diagnozy problemu oraz w przypadku zmian zapisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Gminny Program Rozwiązywania Problemów Narkomanii stanowi część Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych oraz jest uzupełnieniem zadań wynikających z Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na terenie Gminy Dźwierzuty. Zadania wynikające z Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii realizuje Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Dźwierzutach.

Głównym źródłem finansowania programu są środki Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Dźwierzutach.

Za merytoryczną i formalną prawidłowość wydatkowania środków przeznaczonych na realizację zadań z zakresu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych odpowiedzialny jest Przewodniczący Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Upoważnia się Przewodniczącego do występowania do Wójta Gminy Dźwierzuty z wnioskiem o przeniesienie środków finansowych pomiędzy zadaniami i paragrafami wydatków w ramach Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii w Gminie Dźwierzuty.

Ewidencja księgową z zakresu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych prowadzona jest w Gminny Ośrodku Pomocy Społecznej w Dźwierzutach.

Program został opracowany w oparciu o:

UCHWAŁY RADY GMINY 2014-2018

UCHWAŁY RADY GMINY 2014-2018

1. Ustawę z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r. 179, poz.124 z późn. zm.)
2. Badania ankietowe przeprowadzone w miesiącu grudniu 2014 r. we wszystkich szkołach na terenie Gminy Dźwierzuty.
3. Narodowy Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na lata 2011-2015.

Opracowanie:

Wioletta Waclawska - sekretarz GKRPA

[powrót](#)

Podmiot publikujący Urząd Gminy w Dźwierzutach

Wytworzył Anna Dudzińska - Inspektor ds. Obsługi Rady Gminy 2015-02-06

Publikujący Krzysztof Kołakowski - Administrator BIP 2015-02-12 09:09